

હિંદ માતાની મુઝવાણ.

અને

ભારતની દશા.

“ તલવાર જેઓ વાપરે મૃત્યુ થતુ તલવારથી.
વળી પ્રેમ અર્પે તેહને બહો મળે છે પ્રેમથી. ”

“ હસુ મહાત્મા. ”

“ વેરથી કાદિ સમે ના વેર નિશ્ચય બાણજો,
પણ પ્રેમથી ધોવાય છે સાચુ વચન આ માનજો. ”

“ ભગવાન બુદ્ધ. ”

રચી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

નાથાભાઈ મનોરભાઈ પટેલ.

અક્લાશી. દાલ આશ્રમ-વાસદ.

ત ૧ લી.

૬૨૩

}

}

પ્રત ૨૦૦૦

સંવત ૧૯૭૬

કીંમત ૧ આનો.

ગઝલ.

નિજ દેશના હીત કારણે જે જન કશું કરતો નથી,
દુઃખમાં ડૂબે નિજ દેશ પણુ પરવા કશી કરતો નથી,
તે ભક્ત હોયે રાજવી દીલ દાઝ કંઈ હોતી નથી,
નિશ્ચય કહુ એ માનવીને દીશ સંધરતો નથી.
તન મન અને ધનની કરે કુરબાની આજે દેશને,
શુભ સ્વર્ગનો એ માર્ગ છે ચાહે ખરૂં સુખ જહાને.
બંધુ બધા દુઃખ ભોગવે સુખ આપણે એ કર્મ છે!
એવું ચહે જે માનવી લાખો વખત કહુ શર્મ છે.

આ પુસ્તક આણંદ ચરોતર પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં ત્રિભુવનદાસ
કીસીભાઈ પટેલે પ્રસિદ્ધ કર્તાને માટે છાપ્યું.

તા. ૧૦-૫-૨૩.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૦૫૧૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ હિંદ માતાની મુંઝવણ

વિષય ૬-૩

હિંદ માતાની મુઝવાણ.

(ગરબો)

(રાગ:—પુનમ ચાંદની ખીલી પુરી અહીં રે.)

સખીઓ સજ્જ બનો સૌ બીડ પડી છે દેશને રે

ભારતમાતા સૂણો પાડે છે પોકાર—

તનુજો મારાં રખડે જુદમ હવે રહેવાય ના રે—સખીઓ

હાક સૂણો આ માતની જ્ઞાલી વેગે જવ

દેહ સમર્પી માતને આપો સુખના લ્હાવ—

બેના તેના સત્વે દેહ ઘડાયો આપણો રે—સખીઓ

પંજબ જે વિખ્યાત છે શીખ તાણું રહેદાણુ

અમૃતસર છે ગામ ત્યાં સભા થઇ નિર્માણુ—

વાતો કહું છું સૂણુજો જહીયાંવાલા બાગની રે—સખીઓ

પરરેશીના જુદમથી હૈયુ મુજ અકળાય

એમીલ તારીખ તેરમી સૂણતાં કંપે કાય—

તે દિ સર્વે ભાગ્યા હાય “ રતન ” ત્યાં એકલી રે—સખીઓ

જમી ત્યાં બહુ મેદની સાંભળવાને માટ

અત્રે ડાયર આવીઓ વાળી નાખ્યો દાંટ—

વણુ વાંકે પણુ ખખરે તુર્ત ચલાવી ગોળીઓ રે—સખીઓ

સાહુ જન ભાગ્યા હોજ્યા રસ્તા દીઠા અંધ

વધુ ચલાવી ગોળીઓ ખની ગએલા અંધ—

આવું કીધાથી બહુ મરણ સરણ લોકો થયા રે—સખીઓ

દારગોળો ખૂટીઓ ત્યારે તે અટકયો

તરફડતાં જન નિરખીને મનમાંહી હરખ્યો—

આવા લોકો પર કહો કે મન હું કોંપ ચટું રે—સખીઓ

ધોર જીલમ આ તેહની દાદ વિભાવન ગઈ

ડાયરને ત્યાં નોતર્યા સાંભળવા ચતુરાઈ—

સૂણજો સાચી જીભાની ડાયરની જે ત્યાં લીધી રે—સખીઓ

વડા અમલદારે પૂછ્યું ઓ મિસ્ટર ડાયર

ધોર કરમ કીધા પછી ડાંખ્યું હૃદય લગાર—

ત્યારે ડાયર બોલ્યા “ મને જરીના તે થયું રે—સખીઓ

વળી વધારે બોલીયા “ હજી પણ એવું થાય

ફર્ન બળવું માલરી એનો એજ ઉપાય ”—

જેથી તેને બક્ષ્યા પૌંડ ઘણા સૌએ મળી રે—સખીઓ

કુમળાં બાળક ઉપર ચાલુકના વરસાદ

ન્યાયીનું એ કામ છે વધુ પ્રીતે પરસાદ—

શુ કહુ જ્ઞાતાં મારૂ કાળજી કટકા થાય છે રે—સખીઓ

આલમગીર તે કહુ ખીજો નાસિરદીન દયાળ

તેથી ઉલટા મુખ્યના હાલ તથા બુધાળ—

પહેલા કરતા પોપણ નિજનુ મહેનત આદરી રે—સખીઓ

(૫)

કોડો કંઈ રખડ્યા કરે મુજ તનુને યોધાર

રોડી શય્યા ના મળે એ દુઃખના અંગાર—

આવાં એકલપેટાં હવે તમે નવ બની જશે રે—સખીઓ

પૈસો હાય ગરીબની ભૂખ્યા રહી ભરતા

રક્ષક તે ભક્ષક બની મોજમઝા કરતા—

પણ ના દાદ ગરીબની તેઓ કંઈ પ્યાને ધરે રે—સખીઓ

સખરસને સપડાવીયું કરી બેવડા દામ

ગરીબો બહુ ગભરાય છે નિરખીને આ કામ

જે છે ગાય બળદને ભેંસ તણા વપરાશનું રે—સખીઓ

વેપારી વીર સાંભળો સાંભળજો ધનવાન

પૈસા ક્યાંથી મેળવ્યા આપ તણા કહો બ્યાન—

જેના પૈસે જીવ્યા તેની લ્યો દરકાર ના રે—સખીઓ

કાર્ટ કચેરીમાં જીઓ ન્યાય અદલ તોળાય

જીકુ તે સાચુ ઠરે સાચુ તે જીક હોય—

પૈસા વેરે તેનું કામ પત્રકમાં પતી જતું રે—સખીઓ

ચોટે રંક જનો કને દામ વધુ લેવાય

પણ ધનવાળા પાસથી કિંમત સસ્તી હોય—

શુ છે ઇશ તણો કાયદો ગરીબો વધુ ભરે રે !—સખીઓ

દાગો આવે રંકને કામ દરેક મહી

હોવો આગેવાનને પેશાને કંઈ નહિ—

એવાં કષ્ટ સહીને પણ તે જગનું પુર કરે રે—સખીઓ

હરિઆળી ભૂમી ના દીસે ઉજ્જડ રણુ દેખાય
ક્યાંથી હરિઆળુ દીસે મેઘ ન પૂરતો થાય—

જે છે મેઘ તણા આધાર વનસ્પતિ ના ટકે રે—સખીઓ

પુત્રો મારા પ્રેમી જે સેવા મુજ કરતા
તેઓ રાક્ષસ પાસથી જેલ મહેલ જતા—

એવો જે અન્યાયી તે મુજ કાપે ટળી જશે રે—સખીઓ

કામ કરે ના ખતથી મિથ્યા મયવે શોર
ડોળી ડોળ કરે ઘણો ઇશ તણા તે ચોર—

આવા જે જન વસતા નિજને તે પટકાવશે રે—સખીઓ

નંદ ઇચ્છો પ્રેમ કરી સ્વતંત્રતાનો સ્વાદ
ડોળ દ્રેષ ઇર્ષ્યા તજો મૂકીદો વિખવાદ—

તે વીણુ ધારો છો તે હાથ કદિના આવશે રે—સખીઓ

સત્ત્વો સૌ ચૂસાય છે પાપ વધ્યાં તે માટ
એક દિન એવો આવશે રંક પૂજશે પાટ—

માટે શીખ સૂણી આ રંક તણી સ્થાયે ધસો રે—સખીઓ

જાગ્યા તે જીવડા ગયા રંક મદદને કાળ
તમ પશુ જાગ્યા સિંહલા રાખો મારી લાળ—

મારી સ્થાયે જે જન આવે ઇશ અવલોકશે રે—સખીઓ

(૭)

ગર્જને એકવાર.

(રાગ સામઘો)

શું તાકી રહ્યા વીરારે ગર્જને એકવાર (૨)
ગર્જને એકવાર ગર્જને એકવાર—શું તાકી.

દેશ દશા છે અતી દુરભાગી,
હાક સણો “મોહન” ની વાગી.
મહાસાગર વિષે ઝૂક્યા રે ઉતરવું સામીપાર—શું તાકી

સત્વ ચૂસાતુ હિંદ તનોનું
જતન જરી ના થતું આખરનું
ભારતની માત પાડે રે આંસુડાં ઝારઝાર—શું તાકી.

ભોગ સુકંચન સમ અર્પો છે
પરિણામ હૃદયમાં પળુ પરખો છે
ફળ ખાવા સહો કંટક રે છે જગનો વ્યવહાર—શું તાકી.

ઉત્સાહ હતો આરંભમાં બહુએ
મંદ થયેલો કંઈક જથ્થાએ
શું સિંહો ડરે ગર્જનથી કદી ગર્જે મેધ હગ્ગર—શું તાકી.

તન મન ધનનાં દાનજ દધને
સ્વાર્થ કુસંપ વડાધ તજીને
સહ સંપી ધસો આગેરે વર્તાવો જયકાર—શું તાકી.

(૮)

ગાંધીજીનાં બાળ

(રાગ તાલ ઇન્દ્રિય.)

અમે ગાંધીજીનાં બાળ અમે ગાંધીજીનાં બાળ
કોણુ કરે વાંકા વાળ કોણુ કરે વાંકા વાળ—અમે

જુલમી આ સત્તા સામે અડગ ઉભેલા અમે
તાકી રહ્યા શું તમે લાગી દેશે જવાળ—અમે

શ્રીટનને જર્મન વચ્ચે દડાઇ યુરોપે થઇ
હજારો રેડાયાં લોહી હિંદી તણાં ભાળ—અમે

શીખને ગુરખાએ ઘૂમી જીત કરી પુરેપુરી
મદદને બદલે કર્યો શીખ તણો કાળ—અમે

જુલમ પંજાબે* કાંધા ન્યાય ન જરી દીધો
વફાદાર હિંદી પરે કેવી દીધી કાળ—અમે

અકાલી બંધુઓ સામે અન્યાય ચલાવ્યો એણે
અહિંસાનું તત એણે પાળ્યું વધ્યું જાએ દળ—અમે

સિંદનારે હિત માટે ગાંધીજીના નામ પરે
વિભુના વિશ્વાસ વડે ભાંગ્યું જંગળ—અમે

*પંજાબમાં

સ્વદેશ પ્રેમનાં ઝરણુ

(રાગ:-પતિ વિના પ્રેમદાના મનના)

સ્વદેશ પ્રેમનાં ઝરણુ વહે તેનું જીવતર હો જયકાર—

ખરે તેનું જીવતર હો જયકાર—સ્વદેશ

કાર્ય કરવાં સ્વદેશનાં વળી સ્વદેશનાજ વિચાર—ખરે તેનું

વીર શિવાજીને મંભાળો, પ્રતાપ પુરે પ્રેમજ વાળો,
ગોવિંદગુરુ આદિ કંઈ ગજર્યા દાજે અપરમપાર—ખરે તેનું

તનમન ધનનાં દાનજ દઇને, ગાંધી સમા કંઈ ગજવે ગગનને,
કુરખાની ફેલતી કરે—કરે નહિ દુઃખ તણી દરકાર—ખરે તેનું

દેશ તણી દરકાર કરે નહિ, દુઃખ દેશનાં કદિ સમરે નહિ,
એકલ પેટા એવા નરને હરનિશ હો ધિકકાર—ખરે તેનું

ભલે ભોમમાં ભારે હોયે, રાજ આખી અવનીનું હોય,
તો પણ તે કદિ માન ન પામે પ્રભુ તણે દરખાર—ખરે તેનું

દેશ માટે ફેલતી કુરખાની, કરી વિતાવી ખીલતી યુવાની,
એવા વીરલા પવિત્ર જીવના હાથે હિંદોદ્ધાર—ખરે તેનું

પૂર્વ જન્મના પૂણ્યે કરીને, ભાગ્યવાન દેશે જન્મીને,
કરે દેશ સેવના તન મન ધનથી સફળ કરે અવતાર—ખરે તેનું

(૧૦)

સરકારને

(રાગઃ—પડતી હવે મુજને ખબર)

જેતાં જણાયું જરૂર તુજ સહકારમાં કળ છે નહિ
લાગેલ કડવું કળ હવે છોડ્યા વિના છૂટકા નહિ
ના છોડતાં થાએ કદાચિત મણું અમજણુ સર્વતું
થાવા છૂટા ધાર્યું હવે પ્રાયશ્ચિત કરવા પાપનું

તજ દો સ્વાદ ભારતનો ઘણું ચૂસ્યા હવે માંનો
ચઢાવી મોહનો પાનો કસાવ્યા કંઈક ચુવાનો
કરી ધર્મને દૂર બન્યા હેવાનો બન્યા હેવાનો—તજદો

મૂકી દો માત કળકળતી ઉરે છે આગ બહુ ધીકતી
દિને દિને થાય છે પડતી અમારી એ હવે સ્થિતિ
બની પ્રમાણિક ડંસ દીધો તમે જાનો દીધો તમે જાનો—તજદો

૧૧ જુલમ ઝાઝા તમે કીધા ચૂસી અમ બ્રાતને લીધા
૧૨ તમારાથી અમે ખીધા છતાં ના કંઈ તમે સીધા
કદિ જનમશે પૂર્વ તણો જન રંગ મઝેનો રંગ મઝેનો—તજદો

તમારી દીસતી ચડતી પલકમાં થઈ જશે પડતી
તમારી કાળતો લેશે અપાટે હા કહુ જડતી
માટે સૂણી આ શીખ તજે તોફાનો તજે તોફાનો—તજદો

(૧૧)

ગરીબાઈનું મૂળ અને તે મટાડવાનો ઉપાય.

મૂળો સૌ હિંદુ મુસ્લીમો બિરાદર પારસી ખ્રીસ્તી,
અનેલા હિંદ આભારી ખરેખર ! નેહની વસ્તી.
ગરીબી દેશમાં વધતી કહો શા કારણે ચાલી,
વિના કારણ થતાં ખરચો વિષે આપણુ રહ્યા મ્હાલી.
પરિશ્રમ વેડીને અંધુ દરેલી એકડી મિલકત,
મળીને પાઈ પાછથી થએલી છે બધી દોલત.
ચઢો કંઈ કોર્ટને ઘોડે વકીલોથી કરો વાનો,
જુડા કંઈ કેસ જીત્યાથી તમારો હર્ષ ના માતો.
ખુવારી ભાઈની કરવા જરા પાછા નહિ પડતા,
સુખી તે ના શકો સાંખી દુઃખાવા દામ વાપરતા.
ઝીવામાં વાપરી વાળાં જમાડી ખીરને ખાળાં
વળી બીજી ઘણી રીતે કર્યાં દેવાં તમે તાળાં.
સગાંના મર્ચુ પછવાડે ઘણી દોલત હિડાવો છો,
પછીથી વ્યાજ પણુ ભરતાં તમે પૂરા પીડાઓ છો.
“ તમે કુળવાન ધરના નથી કો આપની તોલે,
તમે જો વાપરો નહિ તો બીજાની હામ શું ચાલે.”
ખુશામતથી કુલજુજી આ વિચારો અન્યના કરતા,
વગાડે મોરલી તેઓ ‘ જી હા ’ ‘ ના જી ’ અમર કહેતા
કદી ના હોય તમ પાસે અરે એ દ્રવ્ય ધીરે છે,

' નહિ બહુ વ્યાજ તો લઇએ, કહીને કાન પૂકે છે
 પ્રથમ ખાનાર જે લોકો તમોને હા ચઢાવે છે,
 પછીથી દ્રવ્ય લેવામાં પુરી પેકા પડાવે છે.
 સવડ ના હોય તમ પાસે છતાં કંઇ દાવ અજમાવે,
 ' વતન કે ઘર ગીરો મૂકા ' તમોને ભાઇ સમજાવે.
 ચઢેલું વ્યાજ વર્ષોનું તમે તે ના ભરી શકતા,
 કંઇ વેચી અગર સાટી પછીથી તે પુરૂ કરતા.
 હતી જે માલ મીલકત તે બધી દેવા વિષે મૂકા,
 અગર અન્યાય કંઇ કરતા ખરી જે ફજ તે ચૂકી.
 કદી સ્ત્રીનાં ધરણીને તમે ગીરો મૂકાવો છો,
 મળે ના અન્ન ખાવાને ધીરે ના કોઇ કંઇ પૈસા,
 પુલણુજી જે હતા તેની નિરખજો ભાઇ આવી દશા.
 પછીથી પેટને ખાતર ખરેખર ? પાપ આદરતા,
 જુદું છળકે પ્રમંચોને અરે કંઇ ચોરીઓ કરતા.
 સિપાઇ તેમને નડતા સપાટે તેહને ચઢતા,
 સવડ જે હોય તો પોતે રકમ દહને છૂટી જાતા.
 અગર કંઇ દિન મહેમાનો બની સરકારના રહેતા.
 જુલમ અગવડ અને ગાળો અગર અપમાન કંઇ રહેતા.
 દયા લાવી દીએ તેને વિના મૂલ્યે મકાનો ત્યાં,
 ઉપર સિપાઇ તો રખવાળ બોલો આ મઝા છે ક્યાં ?
 વડી વાતો થઇ છે આ હજી બાકી સુધારાનું,
 સૂણીને મકાનો સર્વે સ્મરણુ હા તે કુધારાનું.
 સુધારે આપણે આલ્યા રિવાજો આંધળા ઝાલ્યા,
 કરીને પાટીઓ ફોરતો તણી બસ બાગમાં મહાલ્યા.

અરસ સાધકલ સજીનેકે મગાવી મોટરો મોંઘી,
 હળરો નાચને જલસા કરી છે આખરે સોંઘી.
 સ્વદેશી ચીજને ત્યાગી વિદેશી મોંઘીથી રાજ,
 જમીને હોટલો માંહી પુરેપુરા બન્યા પાજ.
 સજવા વસ્ત્રને જોડા તમારે નોકરો જોઈએ,
 રસોયો ને પટાવાળો વિના નહિ ચાલશે કોઈએ.
 ખડો વપરાશ ભારી છે સીઝર ને બ્રાન્ડીનો ધરમાં,
 ગીની ઘડીઆળ શોભે છે અરે યુવાનના કરમાં.
 હમેંશાં ચ્હા અને ડોશી અગર કંઈ કુટ ને મેવા,
 છટે લાથે અરે વહેંચી સુધારાની કરે સેવા.
 વળી નાટક સીનેમામાં વહાલીને લઈ સાથે,
 વિદેશી ટ્રેસ પહેરીને ધરાવી હેટને માથે.
 ચઢાવ્યાં ચશ્મ ચક્ષુએ ઉંચી એડી તણાં જોડાં,
 કરે નાણુક છત્રીને વિચારે હુ સમાં થોડાં.
 પીરા ના તે હવે શોભે કરોડો ભાષ બૂખ્યા છે,
 બતાવ્યું “ મોહને ” બધું અરે હા ફળ આવી છે.
 તમારી પાન ખીડીમાં ગરીબો ગુલચમન કરતા,
 હળરો નિત્ય પોકારે તમેના ઉર કંઈ ધરતા.
 સમો વિત્યો સુધારાનો હવે તો ફળ આવી છે,
 બતાવી ગાંધીએ સસ્તી અરે એ રીત ફાવી છે.
 બચેલા દામમાંથી કંઈ મદદ તો રંકને કરજો,
 અગર રાષ્ટ્રીય શાળાના ચરણમાં કંઈ રકમ ધરજો.
 તિલક સ્વરાજ્ય ફાળો કે બનો મેખર નહિ ચૂકા
 ઉપજનો ભાગ કંઈ જુદો અરે હા દેસનો ચૂકા

“ ધનીકના લક્ષ રૂપીઆથી વધારે રંકની પાઇ,
કરે તે કામ બહુ મોટું ” કહે ગાંધી સુણો ભાઇ.

વિચારો વાત આ વીરા વધુ કહેવું નહીં સારું,
હવે ના શોધશો બંધુ નીકળવાનું કંઇ આરું.

અતાવો ના કદી બહાનાં જીગર દેવી તણું અટકે,
બૂલોની માફ માગીને હવે આ દાસ પણ અટકે.

જાહેર અમર.

છપાય છે !

છપાય છે !!

“ વીરસિંહની વીરતા. ”

વીરસ પ્રધાન, એક નવીન આકર્ષક નવલ કથા હુંક મુદતમાં
બહાર પડશે. ૨૫૦ પૃષ્ઠનું પાકા પુસ્તક સચિત્ર દળદાર પુસ્તકઃ
એક કાગળ. . . .

અગાઉ આહક થનારે રૂ. ૧-૪-૦ મોકલી આપવા. પાછળથી
આહક થનારને તેની કીંમત રૂ. ૧-૧૨-૦ પડશે. થોડીજ પ્રત
નીકળવાની છે. સત્વરે નામ નોંધાવો.

અગાઉ આહક થનારાઓનાં મુખ્યારક નામ આ બુકમાં અમર
કરવામાં આવશે.

૨૫ આહકો મેળવી આપી તેના નામ હામ સાથે પૈસા નીચેને
શીરનામે પહોંચાડનારને આજ પુસ્તકનાં નં. ૨ ભેટ કરવામાં આવશે.
સો આહકો મેળવી આપનારને ૧૦ પુસ્તક ભેટ આપવામાં આવશે.
વધુ વિગત માટે જાહેરમાં મળો યા લખો—

નાથાલાલ મનોરલાલ પટેલ.

અકલારી, હાલ આશ્રમ-વાસદ. તા. આણંદ.

(૧૫)

મહાત્માજી હિંદમાં અવિચળ રહો

(ગરબો)

(રાગ:—અમે અનજ્ઞા શુ જાણીએરે)

મુશો નાની મોટી સહુ સાહેલી રે (૨)

ખાદીએ તો બનાવી મને ઘેલી રે

પ્રેમ જાણે અપાડની હેલીરે મહાત્માજી હિંદમાં અવિચળ રહો રે

ખાદીથી તો વધે દેશ આખાદીરે

વિદેશીથી તો થાય બરખાદીરે

પૈસો જાય છે ગરીબનો લાદીરે મહાત્માજી

” ”

ઘેર ઘેર રેંટીયો ખોલતો રે

જડ હૃદય થએલું ખોલતો રે

નિત્ય ગાન સ્વતંત્ર ગાતો રે મહાત્માજી

” ”

બેનો જગો હવે તજી શર્મા રે

સમજ્યાં ન વિદેશીનો મર્મ રે

હવે સાચવજો તમ ધર્મ રે મહાત્માજી

” ”

આજ લગી ભારત જન બહુ હિંધ્યાં રે

વિદેશીથી તો રસ્તો સહુ ચૂક્યાં રે

હવે માન માન્યેસ્તરે ચૂક્યાં રે મહાત્માજી

” ”

વીર ઉંઘેલાં તમે જાગજો રે

પ્રભુ પાસે આવું માગજો રે

દેહ અર્પણુ દેશને થાગે રે મહાત્માજી

” ”

પારદર્શક પરદેશી સાડી રે

પહેર્યાથી કાયા દીસે હિંધાડી રે

નાખો ફેશન હવે એ કાઠી રે મહાત્માજી હિંદમાં અવિચળ રહેા રે

બાપુ બાવીસ વખત ગયા જોશમાં રે

તમે મોજ મારી બહુ મહેલમાં રે

કરો સ્થાય દેશીને જીત એમાં રે મહાત્માજી

જલીયાં બાગમાં જીલમ બહુ કીધો રે

માર વિદ્યાર્થી સહુને દીધો રે

જતાં ન્યાય ખિટીશે ના દીધો રે મહાત્માજી

બાપુએ કીધો છે અસહકાર રે

તેનાસુ તમે રાખો વ્યવહાર રે

કહુ છુ લાખો વખત ધિકકાર રે મહાત્માજી

દેશ દાઝ મનમાં નવ લાવીએ રે

કરી હૈયુ કંઠસુ સૌ ફરીએ રે

ગુન્હેગાર ઇશ્વરનાં થઇએ રે મહાત્માજી

